

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุดของคน ทำให้คุณสามารถรู้ความต้องการของกันและกัน ความรู้ ความรู้สึก ความคิด อารมณ์ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ นั้น ถ่ายทอดจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งได้โดยภาษา ภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีความมากในสังคมมนุษย์¹

เมื่อภาษาเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ที่สำคัญมากในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ในสังคมมนุษย์ การศึกษาภาษาทั้งภาษาของตนเองและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็น กานดา ณ กลางได้กล่าวไว้ว่า "การศึกษาภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องที่มีคุณประโยชน์ ทำให้คนเรามีหูตากว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการที่บุคคลมีโอกาสมองเห็นใจ เปิดความคิดของเขาไปสู่โลกได้อีกหนทางหนึ่งโดยผ่านภาษาอีกภาษาหนึ่ง ย่อมมีคุณค่าอยู่ในตัวเอง และในด้านการศึกษา"²

ภาษาต่าง ๆ ที่เป็นภาษานานาชาติหรือภาษาที่มีคนพูดกันใช้กันมากทั่วโลกในปัจจุบัน ได้แก่ภาษาจีนกลาง (แมนดาริน) ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาสเปน และภาษาอิตาลี ในบรรดาภาษาเหล่านี้ภาษาที่มีความสำคัญมากที่สุดคือภาษา

¹ ไม้ยี่ สุชวิวัฒน์, "แนวคิดในการปฏิรูประบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัย," วารสารธรรมศาสตร์ 2 (มิถุนายน-ตุลาคม 2515) : 61.

² กานดา ณ กลาง, วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา (นครหลวงกรุงเทพธนบุรี : โรงพิมพ์พระจันทร์, 2515), หน้า 71.

อังกฤษ¹

เยอวรัตน์ เหลลาสินชัย ไต่ถวิลถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า "ภาษาอังกฤษเป็นประหนึ่งประตูที่เปิดไปสู่โลกแห่งวิทยาการ เป็นเครื่องมือที่จะทำให้คนไทยสามารถติดต่อกับโลกภายนอกได้ทั้งในด้านการเมือง การค้าธุรกิจต่าง ๆ ตลอดจนการค้นคว้าหาความรู้ เป็นกุญแจที่จะนำบ้านเมืองให้อยู่ในโลกปัจจุบันทันกับเหตุการณ์ต่าง ๆ"² ยิ่งกว่านั้น ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา มีการติดต่อในด้านการค้า การเมือง และการทูตกับต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งยังรับเอาความก้าวหน้าทางวิทยาการ ตลอดจนเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรมมาจากต่างประเทศด้วย สิ่งเหล่านี้จะทำให้ได้ก็โดยอาศัยภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่ถูกบรรจุเข้าไปในหลักสูตรการศึกษาของไทยมาเป็นเวลานาน โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ ดังที่กานดา ณ กลาง กล่าวไว้

พิจารณาจากความมุ่งหมายของการ เรียนภาษาอังกฤษที่ระบุไว้ในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ก็จะเป็นที่น่าสังเกตได้ว่า เพื่อให้เด็กเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษว่าเป็นเครื่องมือของมวลวิชญาการทั้งหลาย และเป็นเครื่องมือให้เรียนรู้ถึงโลกที่กว้างขวางออกไป ให้รู้ภาษาอังกฤษเพื่อจะได้เป็นพื้นฐานไปสู่การหาวิชาความรู้ในชั้นสูงขึ้นไป ในชั้นอุดมศึกษาจุดมุ่งหมายที่วางไว้ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าอันที่จริงคือประสงค์จะเพิ่มพูนทักษะในภาษาสูง เสริมความเข้าใจวัฒนธรรม และวางรากฐานเพื่อการใช้ประโยชน์และค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม³

¹มยุรี สุขวิวัฒน์, "แนวคิดในการปฏิรูประบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัย," หน้า 71.

²เยอวรัตน์ เหลลาสินชัย, "เรียนภาษาอังกฤษกันอย่างไร," วารสารสามัญศึกษา 5 (กันยายน 2519) : 29.

³กานดา ณ กลาง, วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา, หน้า 7-8.

ถ้าคำถามนี้ตรงกับผลการสำรวจของมยุรี สุขวิวัฒน์¹ ซึ่งได้สอบถามความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยไทยและได้จัดรวบรวมความมุ่งหมายนั้น ๆ เรียงลำดับตามความสำคัญ ปรากฏว่าความมุ่งหมายที่ทุกฝ่ายมีความเห็นพ้องกันว่ามีค่าที่สุดก็คือเรียนเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้จากตำราและแหล่งวิชาการอื่น ๆ เพิ่มเติมจากแหล่งวิชาการที่มีบันทึกและรวบรวมไว้ในภาษาของตนเอง

เหตุผลที่ทุกฝ่ายมีความมุ่งหมายให้นักศึกษาใช้ความรู้และทักษะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ก็เพราะตำราและเอกสารการวิจัย โดยเฉพาะในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ คณิตศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ นั้นส่วนใหญ่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ² โรนัลด์ แมคคาย และอัลเลน เมานท์ฟอร์ด³

(Ronald Mackay and Alan Mountford) ได้อ้างถึงคำกล่าวของ ไอ.เอ็น. วูด (I.N. Wood) เมื่อ ค.ศ. 1967 เกี่ยวกับจำนวนหนังสือสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไว้มากกว่าครึ่งหนึ่งของหนังสือทั่วโลกที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ และที่เหลืออีกประมาณ 40% พิมพ์กระจายกระจายเป็นภาษาต่าง ๆ มาเบล คัลเมอร์⁴ (Mabel Calmer) กล่าวว่าตำราเรียนทางเทคนิคและทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักวิชาการใน

¹มยุรี สุขวิวัฒน์, "แนวคิดในการปฏิรูประบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัย," หน้า 69.

²ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย, รายงานของคณะกรรมการสำรวจสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยไทย (ภาษาอังกฤษ) (กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2512), -อ้างถึงใน มยุรี สุขวิวัฒน์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 71.

³Ronald Mackay and Alan Mountford, "Reading for Information," in Reading: Insights and Approaches, eds. Edward M. Anthony and Jack C. Richards (Singapore : Singapore University Press, 1976), p.137

⁴Mabel Calmer, Interpretative Reading, (Indiana : Indiana University Press, 1959), p.2

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการติดต่อเผยแพร่ ความรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิชาการทั่วโลกอีกด้วย¹ ภาษาอังกฤษ จึงเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษา

แม้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้ดำเนินการมาเป็นเวลา ร้อยปีนับตั้งแต่ได้มีการจัดสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกในรัชสมัย ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเมื่อปลาย พ.ศ. 2424 จนกระทั่งถึงปัจจุบัน แล้วยังตาม ผลการเรียนการสอนก็ยังไม่เป็นที่น่าพอใจและยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วาง ไว้ กล่าวคือนักศึกษายังไม่สามารถใช้ความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่มีอยู่มาเป็น เครื่องมือ ในการหาความรู้ได้อย่างแท้จริง กานดา ณ ถลาง ได้กล่าวถึงความล้มเหลวในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า

เมื่อพิจารณาจำนวนเวลาที่เด็กไทยได้เรียนภาษาอังกฤษกว่าจะจบชั้นมัธยมศึกษา แลแล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นระยะเวลาที่นาน คือเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย 3 ปี ในชั้นมัธยมศึกษา 5 ปี รวมเป็นเวลา 8 ปี เมื่อพิจารณากันในห้วงแห่งเวลา จำนวนเท่านี้ควรจะมีมากพอที่จะทำให้คนเรียนรู้อาษาใดภาษาหนึ่งและนำไปใช้การ ได้โดยวิธีที่ดีทีเดียว แต่เมื่อมองผลการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยด้วยใจเป็น กลางแล้ว เราจะต้องยอมรับโดยไม่มีข้อแม้ว่า เด็กไทยเราไม่มีความสามารถ เท่าที่ควรจะเป็น²

พรหมณี สาคริก กล่าวไว้ว่า "ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับเตรียมอุดมศึกษาและ มหาวิทยาลัยต้องนับว่าเป็นผู้มีสติปัญญาดีและได้ใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 6-8 ปี แต่บุคคลเหล่านี้ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากความรู้ภาษาอังกฤษได้เท่าที่ควร"³

¹มยุรี สุขวิวัฒน์, "แนวคิดในการปฏิรูประบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัย," หน้า 71.

²กานดา ณ ถลาง, วิธีสอนภาษาอังกฤษ วิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษา (พระนคร : องค์การคาคูสภา, 2515), หน้า 2-3.

³พรหมณี สาคริก, "ข้อคิดในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา," วารสารครูศาสตร์ 1 (มิถุนายน-กันยายน 2514) : 59.

มยุรี สุทธิวัฒน์ ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า "ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้ามาหาวิทยาลัยไคจะไม่เท่ากัน และมีความรู้พื้นฐานอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ไม่เพียงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้านอื่น ๆ ได้"¹

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (TEFL) สภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมไม่ทำให้เราต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเหมือนกับประเทศที่มีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ นั้น ส่วนใหญ่ก็มีเฉพาะใช้อ่านตำรา เอกสาร สิ่งตีพิมพ์ภาษาอังกฤษต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาของตนหรือในการประกอบอาชีพ ผลการค้นคว้าและวิจัยต่าง ๆ ใดแสดงให้เห็นว่าในการอ่านตำรา บทความ เอกสาร หรือเรื่องราวใด ๆ ก็ตาม ความรู้ความเข้าใจทางด้านศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีความสัมพันธ์กับการเข้าใจเรื่องที่อ่าน ดังเช่น เฟย์ แอล บัมพาส² (Faye L. Bumpass) กล่าววาระดับความเข้าใจในการอ่านและความรวดเร็วในการเข้าใจสิ่งที่อ่านขึ้นอยู่กับ การเข้าใจศัพท์มาเบล คัลเมอร์³ (Mabel Culmer) กล่าวว่าความเข้าใจโครงสร้างของประโยค คำ และวลี เป็นเรื่องสำคัญมาก และผู้ที่อ่านเป็นประโยคจะเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้มากกว่าผู้ที่อ่านเป็นคำ ๆ เดวิด อี. เอสเกย์⁴ (David E. Eskey) กล่าวสนับสนุนว่านักศึกษามักจะคิดว่าตนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านเพราะไม่รู้อรรถาธิบายของคำใน

มยุรี สุทธิวัฒน์, "แนวคิดในการปฏิรูประบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัย," หน้า 76.

²Faye L. Bumpass, "Learning to Read in a Foreign Language," English Teaching Forum 1(October 1965) : 14.

³Mabel Culmer, Interpretative Reading, pp. 5-10.

⁴David E. Eskey, "Advanced Reading : The Structural Problem," in The Art of TESOL, Selected Articles from the English Teaching Forum, Part Two (Washington D.C., 1975), p.211.

ประโยค แต่ในบางครั้งจะพบว่าแม้จะรู้ความหมายของคำทุกคำแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่เข้าใจเรื่องที่อยู่ในประโยค ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาไม่เข้าใจโครงสร้างของประโยคนั้นเอง

โครงสร้างทางไวยากรณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญในการที่บุคคลจะเข้าใจภาษาที่ตนกำลังอ่าน ไม่ว่าสิ่งทีอ่านนั้นจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเนื้อหาสาระใดก็ตาม จึงอาจกล่าวได้ว่าหากนักศึกษาเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในตำราภาษาอังกฤษของสาขาวิชาต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งแล้วก็ย่อมมีส่วนช่วยให้การศึกษาค้นคว้าความรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และถ้าทราบว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ใดปรากฏอยู่ในตำราเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษก็จะทำให้ทราบแนวทางที่จะจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษายิ่งขึ้น วิธีการที่จะได้ข้อมูลดังกล่าวก็โดยการวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์ในตำราของแต่ละสาขาวิชา

การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (EGP-English for General Purposes) ซึ่งไม่สามารถทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถถึงระดับที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ได้¹ ฉะนั้นเมื่อประสบกับปัญหาอื่น ๆ ในด้านการเรียนการสอน เช่น ปัญหาเรื่องครู เรื่องแบบเรียนแล้ว ก็ปรากฏว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษทั่วไปเมื่อเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแล้วก็ยังคงมีความรู้และทักษะอยู่ในระดับต่ำ จึงเป็นหน้าที่ของสถาบันระดับอุดมศึกษาที่จะต้องสอนภาษาอังกฤษทั่วไปซ้ำอีก เมื่อนักศึกษาต้องมาเรียนภาษาอังกฤษ เหมือนกับที่เคยเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาและเคยประสบความสำเร็จมาแล้ว ก็ยังมีความเบื่อหน่าย ขาดแรงกระตุ้นและความสนใจที่จะเรียน จึงไม่เห็นประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษเพราะไม่สามารถอ่านตำราภาษาอังกฤษและไม่สามารถเขียนรายงานภาษาอังกฤษได้

ดังที่กล่าวมาแล้วว่านักศึกษาจะไขประโยชน์จากภาษาอังกฤษมากที่สุดก็โดยการใช้อย่างรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษในการอ่านตำราภาษาอังกฤษในสาขา

¹Panninee Sagarig, "English for Academic Purposes in Thailand-An Overview," Pasaa IX (May 1979) : 9.

วิชาของคุณได้เข้าใจ และเนื่องจากจำนวนปีของการเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยส่วนมากจะเป็นระยะเวลาที่สั้น คือมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะบังคับให้นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ 2 ปี ภายในระยะเวลาที่สั้นนี้ถ้าจะท่องสอนให้นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง ผู้เกี่ยวข้องของรับผิดชอบการศึกษาจำเป็นต้องหาวิธีการที่จะสอนเพื่อให้นักศึกษานำความรู้ไปใช้ได้โดยจ้ในระยะเวลาอันจำกัดดังกล่าว จึงเกิดแนวความคิดว่าถ้าจัดสอนภาษาอังกฤษโดยทำให้เนื้อหาภาษาอังกฤษสัมพันธ์กับสาขาวิชาของนักศึกษา โดยเลือกนำศัพท์และรูปแบบประโยคที่ใช้อยู่ในตำราเรียนและหนังสืออ้างอิงมาสอน เพื่อให้นักศึกษาคู่กับศัพท์ คู่กับรูปแบบประโยค คู่กับแผนภาพ แผนภูมิต่าง ๆ ที่จะพบบ่อย ๆ ในตำราเรียน ก็จะเป็นการสอนที่ให้นักศึกษาสามารถใช้องภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าความรู้ได้อย่างแท้จริง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในลักษณะที่ให้สัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในสาขาวิชาแต่ละสาขาของนักศึกษานี้มีชื่อเรียกว่า ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา (EAP-English for Academic Purposes) ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP-English for Special Purposes)

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความมุ่งหมายของผู้เรียนในการเรียนภาษาเป็นเครื่องกำหนดขอบเขตของภาษาที่ต้องการ กำหนดทักษะ และกำหนดขอบข่ายของหน้าที่ซึ่งจะใช้ภาษาเป็นสื่อ แต่ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไม่ได้หมายถึงภาษาที่เฉพาะหรือพิเศษแต่อย่างใด การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจึงไม่ต้องการวิธีสอนแบบใหม่ ไม่ต้องการประมวลการสอนแบบใหม่ สิ่งใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะก็คือวิธีที่จะจำกัดความมุ่งหมายของการสอนและการจำกัดลักษณะภาษาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายเหล่านั้น¹ ริชาร์ด

¹ งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี, "English for Special Purposes (ESP)", รายงานประกอบการศึกษาวิชาสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ ภาคคนปีการศึกษา 2521, หน้า 1. (อัครสำเนา)

บี นอส และธีโอดอร์ เอส รอดเจอร์ส¹ (Richard B. Noss and Theodore S. Rodgers) กล่าวว่าการศึกษาที่คล้ายภาษาจะทำให้เกิดปัญหาด้านภาษาศาสตร์มากกว่าด้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาครู ดังนั้นทั้งสองจึงเชื่อว่าควรต้องมีกัรวเคราะห์หาความถี่ในการปรากฏของโครงสร้างทางไวยากรณ์และศัพท์จากตำราเรียนเพื่อจะได้ทราบถึงลักษณะทางภาษาดังกล่าว

เอช. จี. วิดโดวสัน² (H.G. Widdowson) กล่าวว่าความคิดที่จะจัดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะกำลังแพร่ขยายทั่วไป แต่ปัญหาสำคัญก็คือถ้าจะเรียนเพียงเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะบางอย่างเช่น เรียนเพื่อให้อ่านตำราวิทยาศาสตร์ได้นั้น จะต้องเริ่มการสอนอย่างไร จะละเลยส่วนไหน ลักษณะใดของภาษาบ้าง และจะเพ่งเล็งส่วนไหน ลักษณะใด ปัญหาเหล่านี้จะทราบได้ก็ต่อเมื่อขึ้นอยู่กับการวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ซึ่งในปัจจุบันยังมีไม่มากนัก

จากผลการค้นคว้าและคำกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์ในตำราเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษในแขนงวิชาต่าง ๆ มีความสำคัญและเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการดำเนินการเพื่อจัดสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาควรมีการวิเคราะห์ตำราเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ในด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมและการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษให้ตรงกับความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ทางวิชาการของนิสิตในแต่ละคณะ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาค้นคว้าเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในตำราชีววิทยา

¹Richard B. Noss and Theodore S. Rodgers, "Does English for Special Purposes Imply a New Kind of Language Syllabus?" in Curriculum Development and Syllabus Design for English Teaching, ed. Geoffrey H. Wilson (Singapore : Singapore University Press, 1976), pp. 51-80.

²H.G. Widdowson, "Literary and Scientific Uses of English," ELT 28 (April 1974) : 286.

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิเคราะห์

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างทางไวยากรณ์ของประโยคและความถี่ปรากฏในตำรา Biology แต่งโดยโคลด เอ. วิลลี¹ (Claude A. Villee), Biology แต่งโดย เอส แอล. ไวน์เบิร์ก² (S.L. Weinberg) และ Biological Science แต่งโดย คับบลิว ที. คีตัน³ (W.T. Keeton)
2. เพื่อเปรียบเทียบโครงสร้างทางไวยากรณ์ในตำราชีววิทยาดังกล่าวข้างต้นกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ในตำรา The Science of Biology แต่งโดย พี.บี. ไวส์⁴ (P.B. Weisz) ซึ่งเป็นตำราที่สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใ้วิเคราะห์ไว้

ขอบเขตของการศึกษาวิเคราะห์

การศึกษานี้เน้นการหาความถี่ปรากฏของโครงสร้างทางไวยากรณ์ของแต่ละโครงสร้าง โดยจะไม่วิเคราะห์คำศัพท์ ขอความ (discourse) และเนื้อหาในคำอื่น ๆ

ความจำกัดของการศึกษาวิเคราะห์

เนื่องจากตำราชีววิทยาแต่ละเล่มที่วิเคราะห์มีความหนาแน่น ผู้วิจัยไม่สามารถวิเคราะห์ประโยคทั้งหมดในตำราทุกเล่มได้ ดังนั้นในการศึกษาวิเคราะห์จึง

¹Claude A. Villee, Biology, (Philadelphia : Saunders, 1962), pp. 1-625.

²S.L. Weinberg, Biology, (Boston : Allen & Bacon, 1968), pp. 1-684.

³W.T. Keeton, Biological Science, 2d ed. (New York : W.W.Norton & Company Inc., 1972), pp. 1-955.

⁴P.B. Weisz, The Science of Biology, 3d ed. (New York: McGraw Hill, 1967), pp. 1-518.

ได้กำหนดจำนวนประโยคที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์เป็นร้อยละ 2 ของจำนวนประโยคทั้งหมดในตำราแต่ละเล่มซึ่งเป็นตำราชีววิทยาที่อาจารย์ผู้สอนวิชาชีววิทยาในคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้แนะนำว่าเป็นหนังสือที่ใช้เป็นตำราเรียน (Textbooks) หรือหนังสืออ่านประกอบการเรียนที่สำคัญของนิสิตวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นปีที่ 2

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาวิเคราะห์

1. เป็นแนวทางแก่ผู้จัดการสอนภาษาอังกฤษในสาขาวิชาชีววิทยาจะได้นำผลการศึกษาวิเคราะห์ไปใช้ปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางแก่นักภาษาในการจัดทำตำราเรียนและวัสดุการสอนอื่น ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่นิสิตสาขาวิชาชีววิทยาซึ่งเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้จากตำราชีววิทยาที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษให้เข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้แก่นิสิตที่เรียนสาขาวิชาชีววิทยาในการปรับปรุงการสอน
4. เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในสาขาต่าง ๆ และการวิจัยเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

ขอทดลองเบื้องต้น

ในการสุ่มตัวอย่างประโยคเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยถือว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ของประโยคที่ปรากฏในหนังสือตำราที่วิเคราะห์มีความคล้ายคลึงกันตลอดทั้งเล่มและจะปรากฏอยู่ในที่ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นจึงสุ่มประโยคตัวอย่างจากหน้าที่ผู้วิจัยกำหนดคือทุก ๆ 5 หน้า โดยจะเลือกประโยคเป็นอัตราส่วนต่อจำนวนหน้าทั้งหมดของหนังสือแต่ละเล่ม เช่น ถ้าต้องการประโยค 200 ประโยค จากหนังสือที่มีจำนวนหน้าทั้งหมด 500 หน้า และเลือกประโยคจากทุก ๆ 5 หน้า ก็จะต้องเลือกมา 2 ประโยคจากทุก ๆ 5 หน้าทีเลือก เป็นต้น ในการเลือกสุ่มประโยคตัวอย่างจะเลือกสุ่มตัวอย่างประโยคที่ปรากฏในส่วนที่เป็นเนื้อหาโดยตรง ไม่รวมประโยคที่ปรากฏใน

ส่วนที่เป็นข้อความอธิบายรูปภาพประกอบ ตาราง ตลอดจนแผนภูมิต่าง ๆ ถ้าหน้าที่ต้องใช้สรุปตัวอย่างประโยคเป็นรูปภาพ ตาราง หรือแผนภูมิ ก็จะไม่ใช้หน้านั้นแต่จะสรุปตัวอย่างประโยคจากหน้าต่อไปแทน

คำจำกัดความ

โครงสร้างทางไวยากรณ์ หมายถึง โครงสร้างหรือแบบที่ผู้พูดนำเอาเสียงหรืออรรถของภาษาหนึ่งมาเรียบเรียงเข้าระเบียบใหญ่ถูกต้องตามแบบนิยบ ซึ่งสามารถใช้คำว่า "ไวยากรณ์" แทนได้¹

ตำราชีววิทยา หมายถึงหนังสือตำราชีววิทยาที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นหนังสือที่นิสิต ซึ่งเรียนแผนกวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาชีววิทยา ระดับชั้นปีที่ 2 ใช้เป็นตำราเรียนหรือหนังสือประกอบการเรียนที่สำคัญ ได้แก่ Biology แต่งโดย โกลด เอ. วิลลี (Claude A. Villee), Biology แต่งโดย เอส.แอล. ไวน์เบิร์ก (S. L. Weinberg), Biological Science แต่งโดย คัมบลิว ที. คีตัน (W.T. Keeton) และ The Science of Biology แต่งโดย พี.บี.ไวส์ (P.B. Weisz)

ประโยค หมายถึงข้อความที่เริ่มด้วยตัวอักษรตัวใหญ่ (Capital Letter) และจบลงด้วยเครื่องหมายใดเครื่องหมายหนึ่งต่อไปนี้ คือ เครื่องหมายจุลภาค (.), มหัพภาค (?), หรือ อัสเจอร์รี่ (!)

¹Mary Finocchiaro, English as a Second Language : From Theory to Practice. (New York : Regents Publishing Company, 1964), p. 36.